Povestea nesfârșită a unui artist într-o proiecție astrală

On Septembrie 24, 2018

Încearcă să gândești o estetică pură a trăirii personale, transformându-te prin intermediul unui mesaj vizual într-o conștiință universală.

Mă simt târât de curentul unei înalte energii ascunse într-un vis al eternității posibile, o lume total diferită de lumea muritorilor de rând, și nu pot face nimic ca să opresc timpul prea mult într-un singur loc. Cel mai de preț lucru pe care îl am la îndemână este sfârșitul unei perioade de viață, sau ceva aproape de el, provocat de făurirea plastică a unei imagini care se vrea a fi capabilă să încorporeze și să conjuge materia universală cu memoria și conștiința de sine.

E un sfârșit oarecare, un mijloc de a mă raporta la orizontul timpului privindu-l ca pe o suspendare temporală a legilor divine, baza lucrării unui univers tainic care nu-și permite luxul de a lăsa muritorilor putința de a-l înțelege pe deplin.

Eternitatea este retrăirea continuă a vieții din alte ipostaze. Zeii au hotărât să rescrie intriga poveștii mele cu alte ilustrații și alte destinații, ca într-o capodoperă de ficțiune literară, dincolo de dimensiunea unei suferințe asumate nostalgic. Dincolo de intensitatea de moment a trăirilor pline de finețe, a înflăcărării neașteptate și a frumuseții trecătoare experimentate de un artist care gândește înalt și simte profund.

Cele mai multe acțiuni și reacțiuni, conduse de elementul primordial numit "simțire", mult mai presus decât rațiunea, ar fi putut să provoace o fisură în structura de monolit a narațiunii care mă înfățișează mereu la o altă vârstă. Nu s-a întâmplat nicio schimbare în rațiunea universului.

Marea șansă de a înțelege universul se poate realiza prin punerea în text a unei lumi fantastice, prin încadrarea mea temporară în imaginarea neîntreruptă a unei lumi reale. Bineînțeles, este și asta tot o iluzie, o acceptare a provocării de a fi parte dintr-un experiment inedit, acela de a face turul labirintic al unui vis prelungit care te pune în fața unei expresivități a sublimului.

Leadership: Poți să te constitui ca o creație ușurată de un alibi sufletesc care se conturează în urma impactului cu o existență efemeră, cu deschidere către timpul de prestare a unei personalizări de imagine care ia forma unei determinări a destinului?

Anul 1567. Luna se zărea ca prin ceață. Încăperea era plină de un miros pătrunzător de ulei. Tabloul lui Tițian trebuia să opereze o reconversiune a cuvintelor în imagine. Self-Portrait părea imaginat din cuvintele "bătrânețe plină de demnitate". Prezența pensulei reprezenta elementul care dădea legitimitate statutului său de reper fundamental al picturii fără artificialitate.

Ceea ce face dintr-un tablou o adevărată poezie este tocmai imaginea angelică a unui om trecut parcă prin contextul unui sistem de credință inaccesibil muritorilor de rând, învrednicit de revelarea vieții veșnice prin întruparea în temporalitate.

Ar fi fost cu adevărat trist să fiu în locul lui Tițian, să ating perfecțiunea viciată de nostalgia unei lumi imposibil de pătruns, dar am dorit să petrec o clipă lângă el numai pentru a-i transmite salutările mele, felicitările universului. O poetică de ingeniozitate poate să domine actul de comunicare cu puterile spirituale ale universului numai dacă atmosfera și

expresivitatea tabloului îndeplinesc cerințele unei opere literare.

Imaginația lui era un țesut viu care se refăcea constant din orice bucată a întregului numit "Lumea Mea", întâmplător decis chiar în miezul compoziției, asigurând dimensiunile creației cu subiectivismul unei certitudini de sine asumate prin utilizarea cunoașterii venită din alt Univers.

Cu multă admirație, îl priveam ca pe un exemplu privilegiat de glorie ce se răsfrângea asupra întregii lumi, atâta căldură și simțire emoționantă se afla între el și autoportretul său, mai sincer și mai apropiat sufletului meu decât năzuințele necugetate și nemăsurate spre frumusețile vieții.

Am privit nu doar Self-Portrait, ci și schițele și rupturile încercărilor precedente. Era atâta amărăciune în ele, dezgust față de imposibilitatea de a atinge desăvârșirea. Subiectul era bine încifrat în formula unei proze poetice trăită doar la persoana întâi, părând totuși să reveleze sensul unei arte deschise la interpretare.

Destinului artistului, imortalizat prin mijloacele artei în culori apăsătoare, într-un spațiu plin de încărcătură istorică și emoțională, părea a fi o predestinare spre mântuire, nu spre pierzanie.

Leadership: Te poți gândi la tine ca la un dublu al tău prin accentuarea efectului de multiplicare a imaginii de sine într-un timp și spațiu adecvat preferințelor de gândire a unei estetici pure?

Cu mare bucurie i-am oferit părerea mea vizavi de interpretarea moralizatoare tradusă de vizualul unui spectator static. Nu aveam de unde să știu ce efect hotărâtor va avea mica mea intervenție în spațiul său de reflecție. Certitudinea vizuală tematizată de el cuprindea o stare de imensă mulțumire, ca atunci când îți accepți vârsta înaintată și îți permiți să redai charisma unei existențe din care rezultă un soi de prestigiu deosebit în fața forțelor ineluctabile ale timpului.

Tițian a rămas surprins de punctul meu de vedere, cu atât mai mult cu cât îmi dădeam seama că mă percepea ca o dezlegare a unei enigme pe care nu fusese în stare s-o rezolve la timpul său. O necunoscută în marea ecuație a unei libertăți de expresie ce ține seama de niște reguli sfinte nescrise și care i se oferea în dar ca privilegiu acordat sacrificiului de a considera bătrânețea numai din punct de vedere cronologic, ca o variabilă goală.

Bătrânețea, chiar în mijlocul supărărilor, este o raritate de mare preț, având un farmec al ei izvorât din vitalitatea unei arte condiționată de credință, din căldura apăsătoare a unei povești fără vârstă traversată de forța explozivă a nuanțelor profunde de negru și maro bogat. De aici am tras concluzia că nu-i de ajuns să închipuiești arta doar sub forma unui model de om exemplar, ci mai important este să treci prin marea aventură a eliberării individului din contextul care îl împovărează.

A gândi o estetică pură înseamnă să te transformi cu ajutorul culorilor, formelor și a relațiilor dintre ele, deci prin intermediul mesajului vizual, într-o poveste, într-un vis, într-o conștiință universală.

Leadership: Poți să schimbi impresia intensă a unui episod deja trăit în termeni de "efect de contribuție", fără să fii constrâns de anumite termene limită să încremenești într-un tipar existențial care înseamnă doar supraviețuire?

Chipul portretului său, luminat de niște culori pale, radia o anumită căldură internă încărcată cu provocări ale învățăturilor vieții, formând armonia sufletului unui artist care și-a atins scopul străduințelor sale. Dar exista totuși o anumită rigoare în aparenta sa blândețe care parcă indica o anumită prioritate în utilizarea timpului, o anumită înclinație spre compromis, spre singurătate, spre culorile sumbre ale vieții.

Vorbele sale, rămânând în istorie, îl vor salva de la orice aparențe: *"It is not bright colors but good drawing that makes figures beautiful."*

Am cerut o clipă cât un vis, iar universul mi-a dat o veșnicie. Cu efect de contribuție, am intrat într-o lume care și-a dezvăluit secretele în fața nemuririi pe măsură ce-am înaintat în jocul plin de sugestii a realității încadrată într-un tablou ce-și poartă privitorii prin labirinturile unei minți ferită de „păcatul" divertismentului exclusivist.

Departe de regrete, am înțeles și am admirat splendoarea artei unui om desăvârșit. Este calmul dinaintea morții, prevăzut în termenii de raportare la un univers fără margini.

Triumful Leadershipului este elogiul adus unei personalități marcante care durează doar o clipă, dar rămâne păstrat în veșnicie.

Povestea nesfârșită a unui artist într-o proiecție astrală surprinde liniștea sufletească a artistului care a învins trecerea timpului prin măsura unui spațiu parcurs de la profunzime la grandoare.

Înainte de a-i părăsi atelierul, Tițian mi-a spus un lucru care va rămâne în istorie: *"Pictura făcută sub presiune de către artiștii fără talentul necesar nu poate da naștere decât la lipsa formei, deoarece pictura este o profesie care necesită pacea minții."*

Source: https://neculaifantanaru.com/povestea-nesfarsita-a-unui-artist-intr-o-proiectie-astrala.html